

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 4T/149/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711010839
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Janette Nôtová
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2012:6711010839.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen, samosudcom Mgr. Janette Nôtovou, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01. augusta 2012, v trestnej veci obžalovaného Y. Š. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný Y. Š. X. H. I., nar. XX.XX.XXXX vo A., trvale bytom A. - Y., J.. E. XXXX/XX, t. času T., Y. W. XX, Č. C.,

je vinný, že

v období od 01.02.2010 do 01.08.2012 v mieste svojho trvalého bydliska a na iných miestach riadne neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť na svoju dcéru L. Š., nar. XX.XX.XXXX a na svojho syna W. Š., nar. XX.XX.XXXX napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P 326/08-72 zo dňa 02.02.2009, právoplatného a vykonateľného dňa 16.02.2009, zaviazaný prispievať na ich výživu vo výške 30% zo sumy životného minima na každé dieťa zvlášť, počnúc dňom 01.02.2009 vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí N. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., J.. E. XX, pričom v uvedenom období uhradil na výživnom sumu 128,12,- Eur, čím mu svojím konaním vznikol dlh na výživnom vo výške 1 410,44,- Eur k rukám N. Š., t. času T.

a uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 1T 48/2010 zo dňa 06.07.2010, právoplatným dňa 06.07.2010, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov,

t e d a

najmenej tri mesiace v období dvoch rokov sa úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a taký čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

č í m s p á c h a l

prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 38 ods. 2, § 46 Tr. zákona na trest odňatia slobody vo výmere 20 (dvadsať) mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zákona sa obvinenému výkon trestu odňatia slobody podmienene odkladá a určuje sa skúšobná doba v trvaní 30 (tridsať) mesiacov.

Podľa § 50 ods. 2, § 51 ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. d/ Tr. zákona sa obvinenému ukladá počas skúšobnej doby zákaz požívania alkoholických nápojov a povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Zvolen podala dňa 06.12.2011 pod sp. zn. 1Pv 581/10-19 obžalobu na obvineného Y. Š. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že v období od 01.02.2010 doposiaľ v mieste svojho trvalého bydliska a na iných miestach riadne neplnil svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť na svoju dcéru L. Š., nar. XX.XX.XXXX a na svojho syna W. Š., nar. XX.XX.XXXX napriek tomu, že bol rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P 326/08-72 zo dňa 02.02.2009, právoplatného a vykonateľného dňa 16.02.2009, zaviazaný prispievať na ich výživu vo výške 30% zo sumy životného minima na každé dieťa zvlášť, počnúc dňom 01.02.2009 vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí N. Š., nar. XX.XX.XXXX, bytom A., J. E. XX, pričom v uvedenom období uhradil na výživnom sumu 128,12,- Eur, čím mu svojím konaním vznikol dlh na výživnom vo výške 994,60,- Eur k rukám N. Š., a uvedeného konania sa dopustil aj napriek tomu, že bol uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 1T 48/10 zo dňa 06.07.2010, právoplatným dňa 06.07.2010, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmienenečným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov.

Obžalovaný Y. Š. sa na hlavné pojednávanie konané na Okresnom súde Zvolen dňa 26.06.2012 nedostavil napriek tomu, že predvolanie mu bolo riadne a včas doručené, pričom svoju neúčast' žiadnym spôsobom vopred a vážnymi okolnosťami neospravedlnil.

Za splnenia podmienok ustanovených v § 252 ods. 2 Tr. poriadku, súd rozhodol, že hlavné pojednávanie vykoná v neprítomnosti obžalovaného.

Svedkyňa N. T., rod. Š., matka maloletých detí, po overení totožnosti, poučení a zložení prísahy, na hlavnom pojednávaní vypovedala zhodne s výpoveďami v prípravnom konaní /čl. 40 a nasl./ Vtedy na výsluchu dňa 07.10.2010 okrem iného uviedla, že s obžalovaným Y. Š. sa pozná 11 rokov, pričom v spoločnej domácnosti žili po dobu 10 rokov, pričom posledné dva roky on žil na adrese svojho trvalého pobytu v jednej izbe a ona spolu s deťmi obývala druhú izbu, nevedli spoločný život. Po tom ako fyzicky napadol ju aj syna W. Š., od druha odišla do podnájmu v mesiaci apríl roku 2010, nakoľko však prišla o prácu a nemala kde s deťmi bývať, vrátila sa do bytu k Y. Š., ktorý jej a deťom umožnil obývať v jeho byte jednu izbu. Z ich spoločného vzťahu pochádzajú dve deti, a to dcéra L. Š., nar. XX.XX.XXXX a syn W. Š., nar. XX.XX.XXXX. Ďalej uviedla, že rozsudkom OS Zvolen sp. zn. 5P 326/2008-72 zo dňa 02.02.2009 boli ich spoločné deti zverené do jej výchovy a opatery a súd zaviazal Y.C. Š. platiť na deti výživné vo výške 30 % zo sumy životného minima na každé dieťa zvlášť, počnúc dňom 01.02.2009 vždy do 20-teho dňa v mesiaci k jej rukám, pričom obžalovaný si prvotne riadne a na čas plnil svoju vyživovaciu povinnosť voči deťom až do 01.02.2010, kedy na ich výživu neprispel žiadnou finančnou čiastkou. O deti nejaví záujem, lebo keď za deťmi príde, je vždy opitý, deti ho už ani nechcú vidieť. Čo sa týka toho, že v tom čase bývali v spoločnom byte uviedla, že obžalovaný tam skoro vôbec nebol, pretože pracoval v T.. Keď príde do A., svedkyňa ide radšej spať spolu s deťmi ku kamarátke, nakoľko Y. je veľmi agresívny a nemá problém ju udrieť aj pred deťmi, čo cez políciu ešte neriešila, nakoľko nemala odvahu. V tom čase poberala len rodinné prídavky na obidve deti v celkovej sume cca 43,- Eur, z toho im zabezpečovala stravu a ošatenie, finančne jej veľmi pomáhal bratranec, nakoľko by to finančne nezvládala. Obžalovaný sa nezaujímal, či majú deti čo jesť, vôbec sa im nevenoval, nič im

nekupoval. Deti však netrpia žiadnou núdzou, má pomoc od druhých ľudí, deti majú čo jesť aj čo si obliecť, snaží sa ich zabezpečiť ako sa dá. Od júla 2010 bola nezamestnaná, dávky v hmotnej núdzi, ani dávky v nezamestnanosti v čase výsluchu nepoberala. Náhradné výživné taktiež nepoberala od ÚPSVaR Zvolen, ani oň nepožiadala, nakoľko musela dať prvotne dlh na výživnom vymáhať exekútorke a potom po troch mesiacoch môže požiadať o vyplácanie náhradného výživného. Na výsluchu konanom dňa 28.12.2010 svedkyňa okrem iného uviedla, že od jej poslednej výpovede zo dňa 07.10.2010 Y. Š. uhradil na výživnom v mesiaci november roku 2010 sumu 31,87,- Eur a začiatkom mesiaca december roku 2010 uhradil sumu 27,88,- Eur, tieto peniaze jej poslal z Č. v obálke, jednalo sa o české peniaze, ktoré si musela zameniť v zmenárni, kde za 800,- CZK jej dali 31,87,- Eur a za 700,- CZK jej dali 27,88,- Eur. Teda za obdobie od 01.02.2010 do 28.12.2010 vznikol dlh na výživnom v celkovej výške 498,41,- Eur. Na hlavnom pojednávaní dňa 26.06.2012 ďalej uviedla, že okrem čiastky uvedenej v obžalobe 128,12,- Eur obžalovaný inak na výživu detí neprispel. Ešte minulý rok, keď boli v krízovom centre tak deti 3-4 krát navštívil, na narodeniny im kúpil korčule a mobil. Svedkyňa je od 24.02.2012 vydatá a býva s manželom a deťmi v moteli, kde majú prenajatú izbu. Manžel má 5 detí, na ktoré platí výživné. Od 01.02.2012 jej bolo priznané náhradné výživné, o čom predložila súdu rozhodnutie zo dňa 31.05.2012.

Dodatočne po výsluchu svedkyne sa dostavil obžalovaný Mário Šedo zjavne pod vplyvom alkoholu. Následne bolo pristúpené k testu na alkohol u obžalovaného, ktorý bol pozitívny(čl.187) Obžalovanému bolo krátkou cestou doručené písomné predvolanie na ďalšie hlavné pojednávanie a bol poučený o povinnosti dostaviť sa pred súd tak, aby nebol pod vplyvom alkoholu.

Na hlavné pojednávanie konané na Okresnom súde Zvolen dňa 01.08.2012 sa obžalovaný Y. Š. nedostavil, pričom svoju neúčast žiadnym spôsobom vopred a vážnymi okolnosťami neospravedlnil. Za splnenia podmienok ustanovených v § 252 ods. 2 Tr. poriadku, súd rozhodol, že hlavné pojednávanie vykoná v neprítomnosti obžalovaného. Súd mal za to, že vec možno spoľahlivo rozhodnúť a účel trestného konania dosiahnuť aj bez prítomnosti obžalovaného. Obžalovanému bola obžaloba a predvolanie na hlavné pojednávanie riadne a včas doručené. V predvolaní bol obžalovaný upozornený, že hlavné pojednávanie možno vykonať v jeho neprítomnosti. V prípravnom konaní bol obžalovaný vypočutý, mal možnosť vyjadriť sa ku skutku a boli dodržané všetky ustanovenia týkajúce sa jeho práva na obhajobu.

Podľa § 258 ods. 4 Tr. poriadku na návrh prokurátora bola prečítaná výpoveď obžalovaného z prípravného konania /č.l. 13-23/. Obžalovaný v rámci prípravného konania vypovedal, že si je vedomý skutočnosti, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen č. k. 5P 326/2008-72 zo dňa 02.02.2009, právoplatným dňa 16.02.2009 bol zaviazaný prispievať na výživu svojich detí W. Š., nar. XX.XX.XXXX a L. Š., nar. XX.XX.XXXX sumou 30 % zo sumy životného minima na každé nezaopatrené nepľnoleté dieťa zvlášť (t. j. po 24,50,- Eur) počnúc dňom 01.02.2009 vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky detí N. Š., nar. XX.XX.XXXX, s ktorou žil v spoločnej domácnosti aj s deťmi do nejakého 05.05.2010, kedy odišiel do W. za prácou. V čase výsluchu pracoval v Škoda T., od apríla 2011, predtým bol nezamestnaný, nebol evidovaný na úrade práce, bol dobrovoľne nezamestnaný. Čo sa týka uhradenia výživného na deti, uviedol, že v obálke zasielal N. Š. peniaze z Č., a to dňa 29.11.2010 zaslal sumu 800,- Kč, dňa 29.10.2010 sumu 700,- Kč, dňa 20.01.2011 zaslal sumu 1.700,- Kč, následne dňa 31.08.2010 sumu 34,- Eur, o čom doložil doklady do spisového materiálu. Iné doklady o zaplatení pri sebe nemal, nevie ich nájsť, nevie uviesť ani sám ďalšie platby na výživnom. Svoje deti navštevuje, javí o ne záujem, naposledy im kúpil korčule, tiež im kúpil mobilné telefóny. Deti boli v krízovom centre v F. F., kde ich navštevoval. Predtým deti žili s ich matkou vo Zvolene, vtedy im prispieval na domácnosť a starostlivosť. Uviedol, že bol vyšetrovateľkou upovedomený, že za obdobie od 01.02.2010 do 28.06.2011 mu vznikol dlh na výživnom v sume 802,56,- Eur, plus dva mesiace bežného výživného, ale tohto dlhu si nie je vedomý. Je si vedomý, že je dlžný na výživnom, ale toľko určite nie.

Z listinných dôkazov mal súd nepochybne preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 5P/326/2008 zo dňa 02.02.2009, právoplatným dňa 16.02.2009 bol obžalovaný Y. Š. zaviazaný prispievať na výživu svojich maloletých detí, dcéry L. Š. a syna W. Š. vo výške 30 % zo sumy životného minima na každé nezaopatrené nepľnoleté dieťa zvlášť (t. j. po 24,50,- Eur) počnúc dňom 01.02.2009 vždy do 20-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky. Z fotokópií poštových poukážok vyplýva, že

obžalovaný uhradil na výživné svojim maloletým deťom dňa 29.11.2010 sumu 800,- Kč, dňa 29.10.2010 sumu 700,- Kč, dňa 20.01.2011 zaslal sumu 1.700,- Kč a následne dňa 31.08.2010 sumu 34,- Eur. Zo správ ÚPSVaR Zvolen a Sociálnej poisťovne, pobočka Zvolen vyplýva, že obžalovaný nebol v rozhodnom období zaradený v evidencii uchádzačov o zamestnanie a nebol ani poberateľom dávky v nezamestnanosti. V období od 01.01.2010 do 30.06.2010 bol poberateľom dávky a príspevkov v hmotnej núdzi vo výške 62,50,- Eur. Z rozhodnutia ÚPSVaR Zvolen vyplýva, že svedkyňi N. T., rod. Š. bude počnúc dňom 01.02.2012 vyplácané mesačne pozadu náhradné výživné na maloleté deti, na dcéru L. Š. vo výške 26,00,- Eur a na syna W. Š. vo výške 26,00,- Eur.

Podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona, kto sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. c/ Tr. zákona, odňatím slobody na jeden až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 2 hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Vzhľadom na ustanovenie § 122 ods. 13 Tr. zákona podľa ktorého, ak obvinený pokračuje v konaní, pre ktoré je stíhaný, aj po oznámení vznesenia obvinenia, posudzuje sa také konanie od tohto procesného úkonu ako nový skutok; to neplatí, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207. V takom prípade ide o pokračovanie konania až do doby, kým je vyhlásený rozsudok súdu prvého stupňa alebo pokiaľ sa súd druhého stupňa neodobral na záverečnú poradu. Preto súd upravil obdobie nepĺnenia vyživovacej povinnosti až do vyhlásenia rozsudku súdu prvého stupňa, teda od 01.02.2010 do 01.08.2012 a zároveň upravil dlžnú sumu výživného na sumu 1.410,44,- Eur, keď k dlžnému výživnému ku dňu podania obžaloby vo výške 994,60,- Eur dopočítal dlžné výživné ku dňu vyhlásenia rozsudku za ďalších 8 mesiacov na každé dieťa po 25,99 €, čo činilo 415,84 €. Obžalovaný po podaní obžaloby, okrem čiastky uvedenej v obžalobe 128,12,- Eur, už žiadnu čiastku výživného neuhradil.

Obžalovaný je slobodný, v rozhodnom období vystriedal niekoľko zamestnaní a od 01.02.2012 pracuje v T., Č. C.. Z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. Z výpisu zo živnostenského registra mal súd preukázané, že obžalovaný sa v živnostenskom registri nenachádza. Podľa Správy katastra Zvolen obžalovaný nie je v okrese A. evidovaný ako vlastník nehnuteľnosti. Obžalovaný bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný, pričom sa na neho v dvoch prípadoch hľadí, akoby nebol odsúdený.

Uvedeným konaním obžalovaný po objektívnej i subjektívnej stránke naplnil zákonné znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. c/ Tr. zákona teda, že sa najmenej tri mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýbal plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať iného a taký čin spáchal hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený a to rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 48/2010 zo dňa 06.07.2010 právoplatným dňa 06.07.2010, kedy bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona. Uvedené mal súd preukázané na základe výpovedi svedkyne N. T., čiastočne i z výpovede samotného obžalovaného, ktorý si je vedomí svojej vyživovacej povinnosti, ako aj na základe uvedených listinných dôkazov. Spoločenská nebezpečnosť konania obžalovaného spočíva v tom, že tento narušil záujem štátu a spoločnosti chránený Trestným zákonom, ktorým je ochrana pred nepĺnením si zákonom stanovenej vyživovacej povinnosti rodičov k maloletým deťom.

Pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu súd vychádzal zo zákonom ustanovených zásad pre ukladanie trestov. Z týchto vyplýva, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Páchatel'ovi možno uložiť len taký druh trestu a len v takej výmere, ako je to ustanovené v tomto zákone, pričom tento zákon v osobitnej časti ustanovuje len trestné sadzby trestu odňatia slobody. Pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol najmä na spôsob spáchania činu a jeho následky, zavinenie a pohnútku obžalovaného, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, ako aj na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosť nápravy v zmysle § 34 Tr. zákona.

Podľa správy Obvodného úradu Zvolen má obžalovaný v evidencii priestupkov od roku 2004 jeden záznam a to pod číslom 2011/133, kedy bol uznaný vinným z priestupku proti majetku podľa § 50

ods. 1 zákona SNR č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, za skutok zo dňa 15.09.2011, za ktorý mu bola v blokovom konaní uložená pokuta. Obžalovaný bol doposiaľ 3-krát súdne trestaný, pričom sa na neho v dvoch prípadoch hľadí, akoby nebol odsúdený. Rozsudkom Okresného súdu Zvolen sp. zn. 1T 48/2010 zo dňa 06.07.2010 právoplatným dňa 06.07.2010 bol obžalovaný uznaný vinným zo spáchania prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2 Tr. zákona a to za obdobie od 1.12.2008 do 6.7.2010 voči mal. Y. Š., nar. X.X.XXXX, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmiennečným odkladom na skúšobnú dobu 18 mesiacov do 07.01.2012. Žalované konanie súd posudzuje ako pokračovací trestný čin, ktorý bol ukončený dňom vyhlásenia rozsudku súdom prvého stupňa, t.j. 1.8.2012 a teda po skončení plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia.

V súlade s ustanovením § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zákona pri posudzovaní druhu trestu súd prihliadol na osobu obžalovaného, jeho doterajší život a na okolnosti prípadu. Súd má za to, že uloženie nepodmiennečného trestu odňatia slobody v prípade obžalovaného, keďže sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti rovnakého druhu, by síce v danom prípade bolo namieste, avšak uloženie nepodmiennečného trestu by nebolo v záujme maloletých poškodených detí, keď obžalovaný je t.č. zamestnaný a je daná možnosť dobrovoľného uhradenia dlžného výživného, príp. exekučnou cestou. Z uvedeného dôvodu súd uložil obžalovanému prísnejší podmiennečný trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov, výkon ktorého mu v zmysle § 50 ods. 1 Tr. zákona podmiennečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 30 mesiacov. Obžalovaný bude musieť počas plynutia skúšobnej doby spôsobom svojho života preukázať, že výkon trestu odňatia slobody na jeho nápravu a ochranu spoločnosti nie je nevyhnutný. Bude jeho povinnosťou začať riadne plniť svoje vyživovacie povinnosti a doplatiť zameškané výživné. Nesmie sa teda dopustiť žiadneho úmyselného protiprávneho konania, lebo v opačnom prípade by súd vyslovil, že podmiennečný trest vykoná.

Súd na posilnenie účelu trestu zároveň v zmysle § 50 ods. 2, § 51 ods. 3 písm. b/, ods. 4 písm. d/ Tr. zákona uložil obvinenému počas plynutia skúšobnej doby zákaz požívania alkoholických nápojov, nakoľko aj s vlastnej skúsenosti súdu je zrejmé, že obžalovaný holduje alkoholu a povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zameškané výživné vo výške 1.410,44,- Eur.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku). Odvolanie má odkladný účinok.